

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 145.

Tiende Session.

38te Møde.

Tirsdagen den 24de November.

(Fortfat.)

Ordføreren: Efter at have hørt, hvad den ærede Forslagskiller har yttret om sit Endringsforslag, skal jeg bemærke, at Udvalget har ved sine Udtryk tilfattet det samme Terrain, som der nu foreslaaes i det principale Endringsforslag, og navnlig har Udvalget meent den dybestelige Obde af Luns. At Ordet „Kirke“ forandres til „Mølle“, finder Udvalget vil tjene til bedre at finde Grændsen. Det har altsaa Intet herimod at erindre.

Tscherning: Skulde ikke det ærede Udvalg til 3die Behandling kunne udsondre alle den Slags Bestemmelser og lade dem gaae over til at blive reglementariske? Vi fastsætte her saadanne Grændsebestemmelser, som knap de, der ere meest kyndige i denne Sag, ere visse paa kunne bruges, og endnu mindre vi Andre, der give vor Samstemning dertil. Vi skulle nu her stemme imellem to dydste Magter, og hvilken af dem skulle vi holde os til? Naar vi lade disse Bestemmelser gaae ud af Loven og lade dem blive reglementariske saaledes, at de fuldstændiggjøre Lovens Grændsante, saa troer jeg, at vi ere komne det saa nær, som vi kunne. For Diebliftet maae vi jo stemme for det Gne eller det Andet; men til 3die Behandling kunde dette maafee forandres.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig dog, at Striden imellem Magterne ikke er saa farlig i dette Tilfælde, siden de ere

enige, saa det vil vel ikke volde store Banseligheder. Forøvrigt skal jeg heller ikke for mit Bedkommende gjøre nogen Indsigelse imod det Forslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Nørgaard), da det er tiltraadt af den ærede Ordfører, saa jeg formoder, at det ærede Things Medlemmer heller ikke ville have Noget at indvende imod det. Hvad der derimod for mig er vigtigere, er det almindelige Synspunkt, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) gjorde gjældende. Jeg maa meget fraraade Udvalget og Thinget at faae ind paa den Vej; thi det er temmelig vigtige Spørgsmaal, der her ligge for, og at overlade disse til Reglementer eller hvad de kaldes, vil jo aabenbart sige det Samme, som at overlade dem til Afgjørelse ad reen administrativ Vej, hvilket er Noget, jeg ikke kunde ønske. Jeg maa, ansee det for rigtigst, at disse Spørgsmaal finde deres Afgjørelse ad Lovgivningsveien, og kan ikke betragte det som nogen afgjørende Indvending, at vi her ere inde paa Forhold, med Hensyn til hvilke vi for en stor Deel ere nødte til at støtte os paa Udtalelser fra sagkyndige Mænd. At de ærede Medlemmer her komme til at stemme over Spørgsmaal, hvorom de ikke kunne have nogen speciel Sagkundskab, er det Selvsamme, som finder Sted ved mange andre Tilfælde, om det end maafee ikke altid er saa paafaldende, og det Samme vilde ogsaa finde Sted, om disse Spørgsmaal bleve overgivne til Administrationens Afgjørelse; thi det kan jo dog umuligt forlanges, at der altid skulde være en Indenrigsminister, der var specielt sagkyndig i Limfjordsfiskeriet; Stillingen er virkelig den selvsamme.